

α ω

KJERKBLAD

FOR INDERØY

NR. 1

2017

76. ÅRG.

God påske!

Påsketankar

Eg ser for meg eit bilete, eit mørkt bilete der ein skapning bøyer seg over ein stein. Det er mørkt, ei strime av lys kjem ovanfrå, frå himmelen – eller er det noko eg berre anar. Dette er eit av bileta på gallerifronten i Ekne kyrkje (måla av Ola Seter). Eit bilete som alltid har gripe meg. Vi ser Jesu kamp i Getsemane. Det symboliserar den guddommelege kampen, da Jesus ba om å få sleppe. «For er det råd, så lat dette begeret gå meg forbi! Men ikkje som eg vil, berre som du vil» – Mt. 26,39.

Dei næraste venene hans hadde sovna. Dei var slitne og orka ikkje vaka saman med han. «Vak og be at de ikkje må koma i freisting», sa han til dei – Mt. 26,41. Så ba han vidare «Far, om ikkje begeret kan gå forbi meg, og eg må tømme det, så lat viljen din råda» – vers 42.

Slik ba han, Jesus, frelsaren vår, da det såg som svartast ut. Slik lærte han oss å be «lat viljen din råda – før oss ikkje ut i freisting, men frels oss frå det vonde. Dette grip meg fordi Jesus ba sitt Fadervår. Den bøna han lærte læreseveinane, og som er bøna vår, brukte han sjølv da han ingen utveg såg. «Med eit Fadervår i pakt skal vi aldri gyse» – syng vi. Det er håp og fram-

tid for oss menneske, sjølv i dødsskuggens dal – sjå Salme 23.

Jesu kamp i Getsemane er ikkje det siste biletet på gallerifronten. Lyset bryt fram. Han, Jesus, sprengjer gravmørkret og stig opp or grava. Det sannast det ordet som Johannes skriv «Lyset skin i mørkret, og mørkret har ikkje overvunne det» – Joh.1,5.

Det er lys, det er håp og framtid for oss menneske i ei vond og vanskeleg verd. Ei kvit kyrkje på eit nes ved fjorden er det siste biletet på gallerifronten. Kyrkjene med gravene kringom vitnar om Guds siger over ondskapan.

*Jesu lever, graven brast!
Han stod opp med guddoms velde!
Trøsten står som klippen fast:
At hans død og blod skal gjelde.
Lynet blinker, jorden bever,
Graven brast og Jesus lever!*

God påske alle saman!

Helsing Sverre Gustad

Konfirmasjonsdag Sakshaug kirke 28. mai

Konfirmanthilsener som innleveres på Kjerkstu
**MÅ HA FULLSTENDIG
NAVN PÅ KONFIRMAN-
TEN UTENPÅ!**

Inderøy Sokneråd

Salmekveld torsdag 6. april kl. 19.00 i Sakshaug kirke

Årets konfirmanter deltar.
Åpent for alle, gratis inn-
gang. Etterpå er det informa-
sjonsmøte for både konfir-
manter og deres foresatte.
Velkommen!

Kjærlighet til mor

Søndag 12. februar var det Såmannssøndagen, Bibelens Dag – og Morsdag. Ved gudstjenesten i Sakshaug kirke hadde Ottar prest sørget for en «Kjærlighet på pinne» til alle mødre som var der, og to av årets konfirmanter fikk oppgaven å dele ut. En koselig gest til alle mødre!

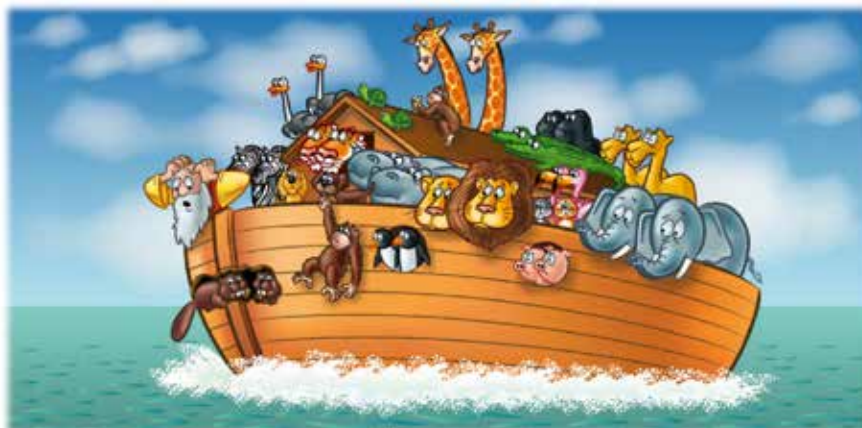
Ottar prest med «Kjærlighet på pinne»-skåla.

INVITASJON TIL MARKERING AV 2-ÅRS DÅPSDAG

Dere er med dette hjertelig velkommen til å feire at det er omtrent to år siden deres barn ble døpt. Dette skjer i Sakshaug kirke torsdag 23. mars mellom klokka 17.00 og 18.30. Samlingen er felles for alle som ble døpt i løpet av 2015 og som bor i Inderøy kommune.

Dette arrangementet er et ledd i trosopplæringa i kommunen. Siden kristendom ikke er en like stor del av undervisninga på skolen nå som før, må kirka gjøre barn og unge kjent med kristendommen selv. Vi i kirka ønsker å spille på lag med dere foreldre for å gi barna deres muligheten til å bli kjent med og vokse i den troen de er døpt til.

Noahs ark er tema for denne samlingen. Vi skal ut å reise med arken, både foreldre og barn, vi lærer en sang sammen og avslutter ved lysgloben i kirka. Etterpå går vi til Kjerkstu der det er mulighet for en kopp kaffe og

Ta med dere et kosedyr til kirka, slik at vi kan fylle Noahs ark med forskjellige dyr. Det kan være lurt å merke kosedyret med navn slik at riktig dyr blir med hjem.

noe å bite i, det blir lagt fram aktuelle bøker og materiell fra IKO og barna får muligheten til å bli bedre kjent med hverandre og å leke seg sammen.

Dette er et opplegg som er tilpasset to-åringene, men er det eldre eller yngre søsken som vil være med er de også selvfølgelig velkommen!

Jeg håper dette er noe dere kan tenke dere å være med på. Jeg vil

gjærne ha en beskjed om dere kommer på telefon 907 35 272 eller mail til silje.vang.pedersen@inderoy.kirken.no innen mandag 20. mars. Spør meg om dere lurer på noe!

Hjertelig velkommen!

Hilsen fra Silje Vang Pedersen og resten av mannskapet ombord

Palmelørdag i Mosvik

Dette er en samling for alle 4. klassinger i Inderøy lørdag 8. april mellom klokka 10 og 13.

Vi samles i Mosvik kirkestue klokka 10. Der har vi en påskevandring hvor vi får høre påskefortellingen på en litt annen måte, felles lunsj og et gudstjenesteverksted til slutt. På søndag deltar vi i gudstjenesten i Mosvik kirke klokka 11.00. Invitasjoner til dette kommer snart i posten til alle aktuelle. Følg med!

Framsidedbildet: Is-soleie.

Foto: Jørgen Røflo.

Baksidedbildet: Den vakre blåveisa. Foto: Jørgen Røflo.

Avskjed med Jan Olav Veium

2. juledag 2016 hadde Jan Olav Veium sin siste gudstjeneste som prestevikar i Inderøy. Gudstjenesten var i Salberg kyrkje og etterpå var det takk og overrekking av avskjedsgave til Jan Olav.

Gaven – et glasstrykk med motiv av Nils Aas og en kurv med produkter fra Den Gyldne Omveg, var en fellesgave fra alle fire sokn. Prost Gustav Danielson var til stede og det var kirkekaffe. Jan Olav Veium har nå begynt som sokneprest i Stor-Elvdal i Hedmark.

Bildet er fra Jan Olav si siste gudstjeneste i Heggstad kyrkje, på julaften. Arnt Storli og Mona

Værdal Ferstad overrakte blomster – med takk og gode ønsker – fra menigheten på Sandvollan.

Foto: Kari Nikolaisen

Litt om maleriet i Mosvik kirke

Mosvik er kjent for gammel og viktig kirkekunst. Noe av dette vurderes veldig høyt, og anses som det fineste fra norsk middelalder.

Oppe i koret i kirken henger et maleri noe bortgjemt, men som alle mosbygger har gått forbi. Maleriet har tidligere vært i den gamle kirken. Jeg vet ikke hvem som har malt det, eller hvor det kommer fra. Jeg tror det har kommet helt i skyggen av Mosvik-krusifikset og det skulle nok ha vært mer undersøkt. Jeg tror det er stor kunst.

Motivet er hentet fra Apostlenes Gjerninger, og viser Peter som blir hentet ut fra fangenskap. Maleriet viser fire personer – to sovende vakter, Peter og engelen. Jeg tror dette er et bilde som er mettet med symbolikk, og jeg skal forsøke å se på noe av dette.

Kan det være at kunstneren også forsøker å fortelle oss noe i tillegg til den bibelske historien?

Vi må huske på at mye av det vi kaller kirkekunst, skulle være belærende. Få kunne lese, og bilder var viktig for å formidle kirkens budskap. En av kirkens oppgaver var å holde orden på kalenderen. Alle store sivilisasjoner er bygd rundt jordbruket. Skal man ha et velfungerende rasjonelt jordbruk, må man ha en riktig kalender. Det er først på 1700-tallet vi får den Gregorianske kalenderen. Kirken og landbruket har derfor tidligere vært veldig nært knyttet sammen. Høsttakkefesten er blant annet et eksempel på det.

Bildet ser litt øde og kaldt ut, og vi ser ingen natur. I sentrum av bildet ser vi en engel som kun er drapert i et rosa slør. Mennene i bildet ser tafatte, trøtte og naive ut. Oppe på veggen er det et halvmåneformet vindu, som har et fiskegarnlignende gitter. Hendene og føttene i bildet, danner en sirkel – og diagonalene i bildet danner et punkt som brin-

Maleriet i Mosvik kirke.

ger tankene hen på fruktbarhet. Jeg tror ingenting av dette er tilfeldig fra kunstnerens side. Det er mye mur og stein i bildet, og Peter er et navn som betyr nettopp klippe eller stein. Det var for øvrig denne Peter som var grunnleggeren av kirken i Europa.

Peter kommer her altså overrasket ut av sin mørke fengselscelle og møter denne engelen.

I tillegg til å beskrive en hendelse fra Bibelen, tror jeg dette også kan beskrive årstidene. Engelen blir da sommeren. De to sovende vaktene er høsten og vinteren, mens Peter symboliserer våren på vei ut fra sitt vinterlige «fangenskap». Det enkle budskapet blir da: Det er håp, snart er den lange og kalde vinter over – og vi kan se fram mot sommer og sol.

Tekst/foto: Jan Sundseth

Vårdugnader på kirkegårdene

Vårdugnad på **Vestvik kirkegård** torsdag 27. april kl. 18.00.
Vårdugnad på **Mosvik kirkegård** fredag 28. april kl. 18.00.
Mosvik sokneråd

Vårdugnad ved **Sakshaug kirke** og **Sakshaug gamle kirke** mandag 24. april kl. 17.00.
Inderøy sokneråd

Vårdugnad ved **Salberg kyrkje** torsdag 4. mai kl. 18.00. Ta med rive. Vi stiller med kaffe.
Røra sokneråd

Brytekamp med Gud

«Koffor hjelper ikkje Gud Berhanu?» Gutane våre spurte slik da vår venn i Afrika vart arrestert og torturert. Seinare måtte han flykte gjennom det høge elefantgraset til nabolandet.

Vi ba til Gud og prøvde forgiveves å få flyktningen til Norge. Men Gud er ikkje ein automat som oppfyller alle våre ønsker. Sjølv om han gir dei fleste av oss liv og helse, sol og regn utan at vi treng å be om det, så må vi andre gonger bryte tak med han. «Be så skal du få», er eit godt løfte Jesus gav oss. Jakob i bibelhistoria var ein flyktning som måtte bryte tak med Gud for å bli velsigna. Det er ei merkelig historie. Han måtte ta brytetak ei heil natt, fortel 1. Mosebok 32,24. Eg slepp deg ikkje før du velsignar meg, sa Jakob. Slik ba Berhanu og der han kjempa seg gjennom fengsel, tortur, rasisme og ein mordbrann. Det er ei lang og vond historie. Men den forma han til å bli ein god leder for internasjonalt hjelpearbeid, med omsorg for dei undertrykte. Han har redda livet til hundre tusener, og han gir dei utvikling og nytt livsgrunnlag. Dette er ikkje så ulikt det Jakobs son, Josef, utretta i Egypt, etter at brødrene hans solgte han dit som slave. Gud kan oppdra og skolere oss gjennom kors og trengsel.

Isaias, matematikklæraren som eg skreiv om i Kjerkebladet nr. 3, 2016, har og kjempa med Gud. No kom familien hans hit til Inderøy. Ei så rask familiegjenforening er eit fantastisk bønnesvar, for

dette er vanligvis ein vanskeleg og langvarig prosess. Gud hjalp dei, ikkje utanom det vonde og vanskelege, men igjennom. Så her i Inderøy har vi fått enda ein familie som verdsett friheita vi har, og som vil være med på å bygge landet vidare. «Men kor er snøen?» undrast jentene Bana, Lulia og Samrawit, mens mamma Yerusalem gler seg over eit land med nok regn. Pappa Isaias takker Gud og Norge. Han kjenner seg velsigna og ønsker at han og familien kan få bli til ei velsigning for andre.

Det er snart påske, og da minnes vi korleis Jesus kjempa med Gud. Veggen gjekk ikkje utanom det vonde og vanskelege, men gjennom lidelse og død. Min Gud, min Gud koffor har du forlatt meg, ropa Jesus da det var som verst. Men etter lidelsa kom oppstandelsa og eit nytt liv til frelse for oss alle. Så godta ikkje urett og det meiningslausa i tilværelsa. Avskriv ikkje Gud, protesten og klageretten. Ta brytetak med Gud, kom og vær med i gudstjenestene og i bønn. For vi skal frykte og elske Gud, vi slepp deg ikkje før du velsigner oss! For du er den høgste og sterkaste, den øverste ansvarlege for alt. Uten deg har vi ingen å klage til i kampen for tilværelsa. Uten deg er vi heller ikkje lovt noko, og ikkje har vi noko å kreve heller. Men med deg Gud kan vi bryte tak, og ha håp om å bli berga og velsigna.

Med ønske om ei god påske!

Hans Birger Neergård

IS-SOLEIA

*I bredegrus, i aur og stein
du stod so lysande og skein.
Ei dronning der i is og snjo
med drivkvit krune, glans og glo.*

*Di grøne kåpe fall um fot
og blenkte meg so bjart imot.
Med fagert lauv i tagg og tonn
du nikka ved den kvite fonn.*

*Men attanfor den gråe urd
reis bredden som ein blågrøn mur.
Ei iskald elv frå Juklen rann
og faret ned til vatnet fann.*

*Det var so aud og kald ei verd.
Kor kunne du vel leva her?
Det bles so bitande ein vind
frå Kyrkjedør og Helvit-tind.*

*Du høyrer heime i ein heim
som alltid framand vert for deim
som ikkje livd for liv kan sjå
utan i si eigi krå.*

Olav H. Hauge (1908–1994) frå diktsamlinga ”Glør i oska,” som kom ut i 1946.

Is-soleia (*Ranunculus glacialis*) finn du i høgfjellet, gjerne tett ved brekanten, med isvatn som væter røtene, der sola gir lite varme, og andre plantar for lengst har gitt opp å slå rot. Men med si enkle, men vakre krone i lilla og kvitt over det låge, men skarpt grøne bladverket, **gir ho**

alltid vandraren ei oppleving til glede, og til ettertanke, slik diktaren så sterkt strekar under i siste verset i diktet...

Så går vi vidare i undring over eit ufatteleg skaparverk, og kjenner på ei lita høgtid som sit att frå møtet med henne, denne gongen langt inne i Børgefjell ein dag i august.

Jørgen Røflo

Inderøy Prestegjeld – statistikk 2016

	Inderøy	Røra	Sandvollan	Mosvik
Døpte	34 (22)	7 (9)	4 (13)	7 (8)
Konfirmerte	43 (32)	19 (15)	18 (21)	13 (15)
Gifte	15 (11)	2 (1)	6 (2)	2 (2)
Begravelser	39 (39)	7 (11)	5 (2)	6 (6)
Innmelde	5 (1)	1 (0)	0 (0)	0 (0)
Utmelde	41 (5)	6 (2)	11 (4)	2 (0)
Antall gudstjenester	36 (34)	17 (21)	17 (20)	22 (27)
Antall deltagere	5276 (5762)	1290 (1643)	1314 (1797)	1684 (1803)
Offer	89876	25543	23857	32044
Offer 2015	(92776)	(52707)	(27791)	(38995)

Tall i parentes gjelder 2015

Han lever! – Jesus og Maria Magdalena

Fortellingen om Maria Magdalena som fortvilt leter etter Jesus og møter ham levende igjen, er den vakreste fortellingen i Bibelen. Maria trosset alle farer i de kaotiske dagene i påskehøytiden i Jerusalem. Evangeliene beskriver situasjonen omkring Jesu død på korset som kritisk for alle hans venner som fulgte ham. Disiplene låste seg inne på et loft nede i Jerusalem, livende redd for å bli fanget og dermed lide samme skjebne som Jesus. Evangeliene forskjønner ikke deres innsats med en eneste bokstav. Hadde det vært opp til dem, hadde hele fortellingen om Jesus Kristus blitt glemt.

De eneste som handler og trosser alle farer er kvinnene.

Evangelisten Johannes forteller levende og dramatisk; Maria Magdalena kommer alene til graven og finner steinen rullet bort. Hun løper det hun kan ned i byen for å alarmere disiplene. Banker desperat på døra til skjulestedet deres. Andpusten får hun fortalt Peter og Johannes hva hun har sett. De styrter på dør og løper det raskeste de kan til graven. De går inn og finner den tom. Bare linklærne er der etter Jesus. De så og trodde, fortelles det. Det Jesus hadde sagt om oppstandelsen før han døde, gikk nå opp for dem.

Maria kom opp til graven etter de andre. Hun er forvirret og fortvilt. Vimser omkring. De to andre går derfra. Mens Maria blir igjen. Hun blir stående utenfor graven. Skjønner overhode ikke noe av dette. For hennes eneste tanke var å få

komme opp til graven for å være alene der. Gråtende bøyer hun seg og ser inn i graven, og får se to hvitkledde engler sitte der Jesu kropp hadde ligget. De spør; «hvorfør gråter du?» Fortvilt spør hun tilbake om det er de som har tatt Jesus bort, for hun leter etter ham. Hun snur seg, og der står Jesus. Men hun skjønner ikke at det er han – tror det er gartneren. Jesus spør også; «hvorfør gråter du?» Hun sier heftig; «Hvis du har tatt ham, så vis meg hvor du har lagt ham, så jeg kan ta ham med meg.» «Maria» sier Jesus. Med ett går det opp for Maria hvem han er. «Rabbuni», bryter hun ut – det betyr «mester»; «Er det virkelig du, Jesus!» For bare han kan si navnet hennes på denne måten. Hun kjenner igjen klangen i stemmen. Hvor ofte hadde han ikke ropt navnet hennes da de gikk sammen, hvisket det da de alle satt rundt bålet om kvelden og samtalte. Det var en egen varme i stemmen hans.

Mens de andre bare får se en tom grav, er det Maria Magdalena som får selve møtet med den oppstandne. Hun får komme «bak den tomme grav». Glad og opprømt løper hun ned til byen igjen og forteller det til disiplene; – hun har møtt ham! Han lever!!

Dette er fortellingen som har forandret verden. Jesus Kristus lever!! Døden har gått på sitt første tap. Og det skal bli mange, mange flere!

Velsignet påskehøytid!

Biskop Tor Singsaas

Sakshaug søndagsskole våren 2017

Møtested: Kjerkstu på Sakshaug kl. 11.00.

Søndag 12. mars

Søndag 26. mars

Søndag 9. april – det er Palmesøndag, ingen gudstjeneste.

Søndag 30. april

Søndag 14. mai

Søndag 4. juni – det er 1. pinsedag. Avslutning på Jonholmen med grilling.

Nye golvmatter i Mosvik kirke

Fra Mosvik sanitetsforening har kirka fått to golvmatter med sklisikring til golvet i kirkeinngangen. Mattene kom på plass til jul 2016, og er et svært verdifullt bidrag til trivsel og sikker adkomst inn i kirka. Hjertelig takk for gaven!

Inderøy kirkekontor

Konfirmanter 2017

MOSVIK KIRKE

LØRDAG 6. MAI

Birgitte Aasan Strøm
Charlotte Grande
Lars Kristian Følstad
Oliver Tangstad
Anders Saltvik Buhaug

Kevin Arvola
Michael Larsson Olsen
Ludvik Eriksson
Odin Torbjørnsen Solberg
Bjørn Roger Inderberg

Mari Jegtvolden
Camilla Kalløkkebakken
Maren Welve Næss
Åsne Eriksen Skaugen
Marthe Aas
Kari Elise Øksnes Jørstad
Asbjørg Pauline Stavrum
Silje Kjelaas
Margrete Gjertrudsdotter Kvistad
Marie Staberg
Alfred Sundfær
Konrad Madsen Kirknes
Johan Dhirubhai Brattgjerd
Sigve Verstad Tessem
Arne Norum Rotvold
Johan Skjærvø Gjølga
Teodor Isaksen Fossum
Eirik Kjesbu Engan
Jon-Andre Vang
Mattias Kimo Håvan
Konrad By Jensen
Erik Bylund
Asbjørn Johansen Ørdal
Håvard Hindrum Stavran
Erik Wikan
Børge Vang Madsen

SALBERG KYRKJE

LØRDAG 13. MAI

Sara Lindsetmo
May Liss Lund
Emma Kristine Fuglum Winther
Hermann Værdal Eriksson
Maren Kjølstad Røflo

HEGGSTAD KYRKJE

TORS DAG 25. MAI

Aurora Dalen Taraldsen
Silje Våset Skage
Oline Hembre Storli
Sebastian Sørøng
Ole-Jacob Kvam Saltvik
Oliver Sandvik
Jonas Christopher Fleischer-Larsen

SALBERG KYRKJE

SØNDAG 14. MAI

Fredrik Kirknes
Guro Heggdal
Line Rønning Nordberg
Rikke Ystmark Krokstad
Cecilie Følstad Walderhaug
Sindre Rønning
Nicklas Grande Smulan

SAKSHAUG KIRKE

SØNDAG 28. MAI

Åse Irene Bye Lønvik
Sofie Lyngstad
Maren Sofie Holden
Rosemarie Kallhovd
Tonje Elea Helgås Olsen
Lina Olsen Gran
Anne Kristin Ness

Madagaskar-kveld

i Smia, Gulburet onsdag 19. april 2017 kl. 19.00.

Bosnes misjonsforening er 130 år i år og arrangerer en kveld med fokus på øya Madagaskar. Verdalsgrenda hadde misjonsprest Johannes Værdal på Madagaskar i åra 1920–1935. Liv Skogset Værdal vil fortelle litt om han.

Flere misjonærer og andre fra Inderøy har hatt sitt virke på Madagaskar, og gjennom et hjelpeprogram ble det for en del år siden sendt kalver av Norsk Rødt Fe herfra og til øya. Historier fra Madagaskar er lest på foreningsmøter gjennom mer enn 130 år. Mange kroner er gitt og mange bønner er bedt for Madagaskar og de fra Inderøy. Det er bånd mellom Inderøy og Madagaskar!

Margot og Bjørnar Klykken vil fortelle fra sine turer til Madagaskar. Det blir utlodning, og Gulburet selger kaffe og tilbehør.

Alle er velkomne – så ta deg en tur til Smia denne kvelden!

Bosnes misjonsforening

Takk

Vi takker for all deltakelse i anledning vår mor Anna Oline Nyeng sin bortgang og begravelse!

Familien

Hjertelig takk

for pengegaven til Kjerkeblad for Inderøy gitt som minnegaver ved Margit Skjelstads bortgang og begravelse!

*Kjerkeblad for Inderøy
Jan Sundseth - styreleder*

Lysmesse i Heggstad kyrkje

Sammen med vikarprest Hans Birger Neergård skapte speidere og årets konfirmanter ei stemningsfull lysmesse 4. desember. De deltok i lysprosjon, og speider Caroline leste dikt om fredsluset. Konfirmantene leste bibelord og tente lysa i den sjuarma lysestaken mens adventssalmen «Gjør døren høy, gjør porten vid» ble sunget. Spesielt – og sensasjonelt – var det at det også var en konfirmant som trakterte orgelet denne kvelden.

Litt om organisten

14-årige Arne Norum Rotvold fra Inderøy imponerte som organistvikar under lysmessa, da han spilte si aller første gudstjeneste. Hans innsats vakte interesse for

å få vite litt om når – og hvordan – den musikalske reisa hadde starta.

Arne er elev ved kulturskolen, med kantor Siv Anette Lorentzen som kyndig læremester. Han fortalte at han tidligere hadde spilt piano bortimot et par år. Da hadde han lært seg det grunnleggende, og kunne tenke seg litt nye utfordringer. Mamma Ellen, som sjøl spiller orgel, hadde lurt på om han hadde lyst til å prøve seg på kirkeorgel, og Arne syntes det kunne være spennende å lære seg å bruke flere manualer og pedaler. Han har vært elev hos Siv Anette siden januar 2016, og når han nå spilte si første gudstjeneste etter 10 måneder, må det vel sies at han har hatt en bratt

Arne i aksjon ved orgelet i Heggstad kyrkje.

læringskurve. Arne høstet velfortjent applaus etter gudstjenesta. Vi ønsker ham lykke til videre ved orgelet!

Tekst/foto: Kari Nikolaisen

Basar/loppemarked i Salbergstu

Lørdag 25. mars 2017 fra kl. 11.00–15.00.

Basar og loppemarked til inntekt for drift av Salbergstu. Salg av kaffe, te, saft, vafler, kaffebrød og varme pølser.

Kl. 13.00: Trivselsstund med underholdning av lokale krefter – Maria Stattin og Trygve Vist, Rut Margrethe og Jorunn Elisabeth Støre Valen, Røraoktetten med flere.

Vi tar gjerne imot lopper av alle slag – og gevinster til loddsalg og åresalg.

Alt kan bringes til Elin Lundås tlf 926 04 246, Helene Berg

tlf. 909 94 151, Grete Neergård tlf. 996 94 686, Jorun Støre tlf. 482 98 865 – eller direkte til Salbergstu innen fredag 17. mars.

Om ønskelig, kan vi hente lopper/gevinster heime hos giverne.

Det er også behov for frivillige i Salbergstuas Venner!

Salbergstu ved Salberg kyrkje.

I gang med konfirmantforberedelsene

Året før man blir konfirmant blir gjerne en form for ventetid, og da er det slett ikke noe minus at forberedelsene er interessante.

”Du må vente til du blir konfirmert”. ”Du blir ikke voksen før du har hatt prestehånda på hodet, gutt”. Hvem har ikke hørt noe lignende når man nærmer seg konfirmasjonsalder. Det er ei spesiell tid, og valg skal tas – ikke minst om man skal konfirmere seg i kirka eller velge humanistisk konfirmasjon. Vi har møtt tre av årets konfirmanter som har valgt kirkelig.

Et valg må tas

Ei av dem er Maren Kjølstad Røflo fra Røra.

– Jeg var ikke i tvil. Begge foreldrene mine er konfirmerte, og jeg er med familien i kirka på Røra noen ganger, sier hun. Marie Staberg fra Sakshaug var heller ikke i tvil om hva hun skulle velge.

– Jeg følger tradisjonen i familien, men jeg ønsket det slik selv også. Jeg synes det er trivelig å gå i kirka, men jeg skal ikke skryte på meg at jeg er der så ofte altså. Men det er veldig trivelig å være der på julaften og sånne dager, smiler hun. Arne Norum Rotvold var derimot i tenkeboksen en stund før valget ble tatt.

Konfirmantene Arne Norum Rotvold, Maren Kjølstad Røflo og Marie Staberg på kirketrippa sammen med Ottar prest.

– Jeg skulle ha humanistisk konfirmasjon. Det var bestemt til og med etter at påmeldingsfristen for kirkelig var utgått. Men så overtalte Siv Anette meg til å velge kirkelig likevel, og det er jeg veldig glad for selv også nå, sier han. Arne sikter til Siv Anette Lorentzen som er kantor og kirkeorgellæren hans. Han begynte å ta timer hos henne i fjor.

– Han er veldig flink allerede. Han har til og med spilt i Nidarosdomen, forteller jentene ivrig, og Arne bukker og takker for rosende ord.

– Det er bare én hake, og det er at jeg ikke er døpt. Det må jeg få gjort noe med før konfirmasjonen, sier han og ler.

Interessant og artig

Årets konfirmanter har hatt en god del forberedelser allerede, og de er godt fornøyd med den opplæringa de har fått. Det er sogneprest Ottar Strand, kirketjener Jon Halvor Berg og kantor/menighetspedagog Silje Vang Pedersen som utgjør trio som tar seg av konfirmantforberedelsene.

– Årets kull er delt i to grupper, og vi møter opp på kirkekontoret eller i kirka en gang i måneden. Vi drar dit rett fra skolen, så vi får mat når vi kommer. God mat, sier konfirmantene og forteller at de har fått pølser med brød, tomatsuppe og grøt så langt.

– Det er artig og interessant. Og det sier jeg ikke bare for å si det, smiler Marie, og Arne nikker enig.

– De gjør det på en slik måte at det appellerer til ungdommen, sier han. Ungdommene forteller at de gjør mye variert, og at de slett ikke bare sitter i ro og lytter.

– Vi har sett en del filmsnutter, blant annet fra serien ”Skam”, og da har temaet vært ”identitet”. Vi har også hatt quiz, og da skulle vi blant annet fortsette å synge på de sangsnuttene Silje spilte for oss, forteller de.

Tema, quiz og volleyballcup

– Sist vi møttes hadde vi tema ”gravferd”. Vi hadde aktiviteter på kirkegården, og vi fikk lære om hvordan en begravelse gjennomføres. Marna fra Inderøy Blomster kom, og det var sterkt å høre på en del av det hun fortalte om, sier konfirmantene. De forteller at de også har hatt bibelen og høytider som tema, og at de hver gang de møtes avslutter med å synge en sang og lese fadervår.

– Ja, og så har vi hatt nattcup i volleyball. Det var skikkelig artig, selv om laget mitt tapte, sier Maren.

– Vi vant, smiler Arne.

– Og jeg var syk, så jeg kunne ikke være med, forteller Marie. Imidlertid gleder alle seg til i april, for da blir det konfirmantleir, og den har de hørt mye bra om fra foregående konfirmantkull.

Planene er klare

Når det gjelder selve konfirmasjonsdagen, så er tydeligvis planene lagt allerede.

– Jeg skal feire enten hjemme hos mamma eller pappa. Jeg har slekt litt overalt, og mange kommer. Det beste i verden er å samle dem man kanskje ikke ser så ofte til en felles middag. Når det gjelder maten så tror jeg vi kjører på med litt reallt Inderøysodd, og kanskje en Crème Brûlée eller en Panna Cotta til dessert. Antrekket blir forresten bunad, sier Arne og røper en nøye planlagt dag.

– Jeg gleder meg mest til jeg skal ha på meg min nye, grønne Trønderbunad. Jeg gleder meg også til selskapet som skal være på Husfrua sammen med nær familie, forteller Marie. Hun forteller at hun også skal ha Inderøysodd.

– Husfrua er liksom meg. Jeg er glad i smådyr og atmosfæren på en gård, legger hun til.

– Min nye, blå Floanbunad er under syng, og selskapet skal vi ha hjemme på gården, med Inderøysodd på menyen. Desserten er ikke bestemt ennå, men får jeg bestemme blir det sviskekompott selv om resten av familien ikke er noen tilhenger av den, blunker Maren.

Alle tre gleder seg selvsagt til å få gaver, men de bedyrer raskt at det ikke er det viktigste.

– Vi har ikke begynt å telle penger for å si det sånn, ler de og er helt enige om den saken. Det viktigste er at det blir en fin og trivelig dag, sammen med familien.

Tekst/foto: Nina Fossum

FASTEAKSJONEN 2017

Ja, vi elsker dette vannet!

Vann gir liv, til planter, dyr og mennesker. Men vann kan også ta liv, om det er urent og forurenset. Det er derfor Kirkens Nødhjelp jobber hvert år, hver uke og hver dag for å gjøre rent vann tilgjengelig for flere.

– Før drakk vi vannet fra elven, og jeg var ofte syk. Vi har lært på skolen at skittent vann gjør oss syke. Nå har vi fått en ny brønn, vannet er renere og vi er langt friskere enn før, forteller Richard Wilson som bor i landsbyen Ikonda i Tanzania.

Han og resten av landsbyen fikk i fjor en ny brønn, og mange forteller det samme som Richard; at de raskt merket at helsen ble bedre. Barna fikk mer tid til å gå på skolen, og de voksne fikk mer overskudd til å skaffe inntekter. Et helt samfunn fungerer langt bedre når rent vann er tilgjengelig.

Dette vet også vi nordmenn når vi bare får tenkt oss om. Og dette vet verdens politikere. Derfor har FN satt opp rent vann til alle som et av sine nye bærekraftsmål.

Norge har forpliktet seg til å bidra til at disse målene blir nådd, og det er derfor Kirkens Nødhjelp i forbindelse med Fasteaksjonen etterlyser en plan fra regjeringen. Hvordan skal Norge sikre rent vann til alle i 2030?

Vi kan klare å gjøre mye på de 13 årene fram til 2030, men vi har også klart å gjøre mye på årene som ligger bak oss. Det er i år 50. gangen at menigheter over hele landet samler inn penger til Kirkens Nødhjelps Fasteaksjon. Vi er så stolte og takknemlige for all hjelpen vi har fått, og håper på god støtte fra både menigheter og privatpersoner de neste 50 årene også.

I tillegg er 2017 året hvor vi skal markere at det er 500 år siden reformasjonen startet. Fasteaksjonen er reformasjonsmarkeringen sitt diakonale prosjekt, og sammen med kirker over hele landet skal vi løfte opp vannet som løsningen. For det er vannet som gir liv til planter, dyr og mennesker.

Ja, vi elsker dette vannet.

Årets fasteaksjon går av stabelen 2. april mellom kl. 17 og 19. Da vil alle husstander i Inderøy kommune få besøk av konfirmantene med bøs-ser.

Hvordan går det i Mali?

Alle menighetene i Inderøy kommune har bestemt seg for fortsatt å støtte Det Norske Misjonsselskap (NMS) sitt arbeid i Mali. Situasjonen der er vanskelig. NMS har ikke mange misjonærer som bor i Mali fast, men Ingvald Frøyen (pendlermisjonær) tok seg tid til å si noen ord om hvordan situasjonen er:

Å skulle formidle nytt fra Mali i disse dager er ikke enkelt for bildet er så sammensatt. Misjonsarbeidet blir nødvendigvis påvirket av den politiske situasjonen i landet, så selv om det i den siste tiden er mange som ønsker kontakt med misjonen og opplæring til kristen tro, så setter de ytre forholdene sterke begrensinger på å følge dette opp.

I Mopti-regionen, der vi har arbeidet i 30 år og der mange av de kristne fulaniene bor, er det nå bare to afrikanske misjonærfamilier tilbake og begge bor i byen Sevare. De gjør så godt de kan for å følge opp menighetene og de kristne, men de har sterke reiserestriksjoner fordi det er utrygt å ferdes langs veiene.

Lenger sør i Mali, i området rundt hovedstaden, har misjonær Frode Brügger Sætre de siste årene drevet evangeliseringsarbeid og bygd opp et stort nettverk av kontakter. Flere går til dåpsopplæring

og noen er snart klare for dåp. Nå har imidlertid uroen fra nord også forplantet seg lenger sørover og legger begrensinger på arbeidet også her. Det er en fortvilet situasjon for folket i Mali, og det er en krevende arbeidshverdag for våre misjonærer.

Situasjonen i Mali er nå så ustabil at vi må regne med at det vil ta år før det blir normalisert igjen.

Det handler nemlig ikke bare om opprøret i Nord-Mali og jihadistgrupper, men like mye om et statsapparat som er gjennomkorrupt og en befolkning som ikke lenger stoler på noen autoriteter eller samfunnsinstitusjoner.

Vær derfor med og be om fred og forsoning i Mali.

Be om at de radikale variantene av Islam ikke må få mer fotfeste, og be om at de etniske konfliktene mellom nomader og fastboende må få en fredelig og rettferdig løsning.

Be om at de kristne fulaniene i landet, som er en bitteliten minoritet, må bli bevart.

Be for misjonærene våre, at også de må få være trygge og samtidig få gjort arbeidet de er satt til.

Tekst: Ingvald Frøyen /Ingeborg M. Ulvin.

Foto: Sigurd Egeland.

Dirigentkurs for barn og ungdommer

10.–12. februar var koret Vivace vertskap for Ung kirkesangs dirigentkurs for barn og ungdommer. 50 ivrige korsangere fra Bodø i nord til Tynset i sør var samlet for en helg fylt med sang, dirigering og notelære. I tillegg deltok 8 instruktører, 2 assistenter og en del voksne reiseledere.

Kursopplegget består av 4 moduler hvor hver modul går over to helgesamlinger. Med en samling på høsten og en på våren tar det korsangerne 4 år å fullføre opplegget. Underveis må sangerne bestå prøver for å gå videre til neste nivå. Vi i Vivace synes dette er et veldig flott kursopplegg og har valgt å være med på opplegget sammen med korskolen i Bodø domkirke, barne- og ungdomskorene tilknyttet Gruben kirke i Mo i Rana og kormiljø knyttet til kirkene i Mosjøen. Arrangørjobben går på omgang mellom disse korene og i februar var det Vivace sin tur.

Korsangerne dirigerte, sang og hadde teoriundervisning fra fredag ettermiddag til søndag ettermiddag. Dagene var fylt til randen med faglig program, men på lørdag var det lagt inn 2 timer pause slik at de tilreisende fikk tatt Inderøy i øyesyn og lørdag kveld

Ragnhild, Emilie, Sigrid Amalie og Sofie fra Inderøy, Sunniva og Trygve fra Mosjøen og Victoria fra Bodø (ikke med på bildet), besto den avsluttende prøven og er klar for større oppgaver.

ble det tid til underholdningskveld hvor deltagerne sang, spilte, danset og hadde konkurranser fra kafescenen på Akset. Alt organisert av deltagerne, mens de voksne sto for taco, popcorn og kaker.

Søndag deltok sangerne under gudstjenesten i Sakshaug kirke. Det var lagt opp til mye sang fra koret og alt ble dirigert av kursdeltagerne som en del av prøven de må igjennom. Alle besto dirigeringen med glans og det lød skikkelig bra fra det store koret som ble belønnet med stående applaus fra menigheten.

Korsangerne kan selv velge om de ønsker å være med på dirigentkurs fra det året man fyller 9 år. Hele 30 fra Vivace deltok denne gangen, det er kjempebra! Helgene er veldig lærerike og det er ikke tvil om at nivået i korene heves ved at sangere deltar på dette opplegget.

På sikt kan de som har fullført alle kursene brukes som hjelpe-dirigenter. I Vivace har vi nå 5 sangere som har avlagt avsluttende prøve og er klar for større oppgaver.

Vi fikk låne barneskolen til overnatting og undervisningslokaler på IVGS. Det fungerte helt utmerket. Det er mye arbeid med et slikt arrangement og foreldregruppen med Rita Marie Skjermo i spissen la ned en formidabel innsats med planlegging, innkjøp, matlaging, vasking og rydding. Vi fikk også sponset mat fra Inderøy slakteri. All ære til fantastiske foreldre som gjorde arrangementet mulig!

Søndagsskole/barnemøter i Mosvik

Det holdes søndagsskole/barnemøter i Mosvik bedehus torsdager i partallsuker kl. 17.30–ca. kl. 19.00.

Videre datoer våren 2017 er: Torsdag 23. februar, torsdag 9. og torsdag 23. mars, torsdag 6. og torsdag 20. april, torsdag 4. og torsdag 18. mai. I møtene er ulike aktiviteter, sang, andakt, mat og utlodning. Ledere er Hjørdis Sætereng og Liv Turid Braseth. Søndagsskolen er organisert i Norsk Søndagsskoleforbund.

Alle barn er hjertelig velkomne!

TULIPAN

Alle kjenner denne flotte vårplanten som vi kan få i så mange strålende fargevariasjonar. Men ikkje alle veit at få planter har ei så spennande og dramatisk historie som tulipanen. Den var hoffblomst hos sultan Suleiman i Istanbul på 1500-tallet, seinare vart planten årsak til den såkalla "tulipanmani" og verdas første børskrakk i Nederland i 1637. Tulipanen kom altså frå det austlege Middelhavs-området, og den veks vill vidare utover i Sentral-Asia. Der har den tilpassa seg tørre, varme somrar og kalde vintrar. Ordet tulipan kjem av det persiske ordet for turban. Folk syntes vel at blomsten – eller løken – likna på hodeplagget turban. Særleg populær var planten i Tyrkia, og våren i Istanbul er framleis prega av mange flotte bed med tulipan. På 1500-tallet kom tulipanen til Europa, først til Nederland, England og Tyskland, og i Frankrike vart den også hoffblomst ved hoffet hos Solkongen, Ludvig 14.

Her i Norge vart planten omtalt i den første hageboka som kom i 1694. Her vart det også gitt dyrkingsråd som vi i stor grad følgjer også i vår tid. Sitat: *"Tulipaner skal sættes i October eller November ved fuld Maane, – – saa tagis en Jernstang om Jorden er frossen, og stødis et Hul en haandsbred dyb, og et Qvarter fra hinanden, og siden kastes lit fin Sand i hvert Hul, saa sætter man Tulipanen der udi, og siden Sand og Muld ofven paa igjen. – – Tulipaner tagis op naar de hafver af-blomstret, og stengelen tørris efter St. Olai tid."* (Olsok, red. anm.)

Det merkelegaste fenomenet i tulipanhistoria er den såkalla "tulipanmanien" i Nederland på 1600-tallet. Planteforedlarar klarte å framstille nye tulipaner med flotte fargar, og slike likte rikfolket å imponere kvarandre med. Ein hage vart sett på som ei samling av rikdommar. Prisane steig, og tulipanløk vart etter kvart investeringsobjekt. Spekulantar såg for seg rask og stor fortjeneste. Mange pantsatte både hus og eigedommar for å tene raske pengar. Den dyraste tulipanen vart selt for det som i dag svarar til 40 årslønner! Så plutselig i februar 1637 var eventyret over, og marerittet begynte. Mange tapte hus og heim og det dei hadde investert i. Kjøpmenn gikk konkurs og vart straffa med lange fengselsstraffer. Formuane forsvann som snø for sola, og mange miste jobbane sine. Det første børskrakket i verda var ein realitet! Krakket førte

til at tulipanen var lite populær ein periode, men som kjent er Nederland igjen kjent for dyrking av tulipaner. Mange nordmenn reiser kvart år for å sjå den spektakulære tulipanblomstringa i Keukenhof i april.

Her i Norge vart tulipanen som nemnt omtalt første gong i 1694, men den var nok komen til landet fleire år tidlegare. Og det var i Bergen dei første tulipanane vart dyrka her i landet. Diktarpresten Petter Dass som levde frå 1647 til 1707, var ofte på reise til Bergen, og han kjente tydelegvis til tulipanen, for han nemner den i ein av salmane sine der han lovprisar skaparverket og alt det vakre som fins på jorda. Her er det første verset:

*Almægtig Gud! Hvor kostelig
har Du stafferet Jorderig
med Bierg og dybe Dale!
Med Fiord og Elv, med mangel By,
hvis Taarne strækker op i Sky,
og konstelig monne prale!
Moser, Roser, Tulipaner,
Høye Graner, Ask og Linder,
som sig her og der befinder.*

Salmen står ikkje i salmeboka, men den er blitt kjent ved at Ola Bremnes har sett ein flott melodi til diktet. Sakshaug kyrkjekor hadde salmen på repertoaret da koret var på besøk i Mosjøen og song i Dolstad kirke i september 2016.

I dag er tulipanen den mest populære snittblomsten i Norge. I tulipansesongen som strekker seg frå november til april, kjøper vi ca 80 millionar tulipanar, og dei aller fleste er produsert her i landet. Men dei av oss som er så heldige å ha ein hagefleck sjøl, kan gle seg over denne vakre blomsten lang tid utover våren! Tulipanen har også fått sin eigen dag: Tredje fredagen i januar er tulipanens dag.

Sigrud Haavik

Velkommen til «Er det mulig?»!

– en samling for alle som går i 1. klasse i hele Inderøy kommune

Dette skjer i Heggstad kyrkje lørdag 25. mars mellom klokka 10 og klokka 11.30. Vi hører fortellingen om da Maria fikk besøk av en engel som fortalte at hun skulle bli mor. Etterpå tegner vi det slik vi tror det så ut den dagen.

Siden denne dagen er vaffeldagen avslutter vi samlinga med vafler og saft. Foreldre som vil har lov til å være i kirka sammen med oss.

Vil du være med? Send en mail til silje.vang.pedersen@inderoy.kirken.no innen onsdag 22. mars. Dette blir gøy! ☺

Årsmelding Mosvik sokneråd 2016

Mosvik sokneråd har hatt følgende sammensetning i 2016:

Vivian Furunes – leder

Grete Vennes – nestleder

Kari Viken – sekretær

Svein Nyborg – kasserer

Ingun Sagmo, Jan Sundseth og Jonas Berg.

Sokneprest Ottar Strand er medlem av soknerådet.

Soknerådet har hatt 9 møter og behandla 39 saker.

Menighetens årsmøte 2015 ble holdt i Mosvik kirke i mars.

I januar arrangerte vi medarbeiderfest for hele kommunen. Vi starta med kveldsbønn i Vestvik kirke med påfølgende fest på Haugtun. Der serverte vi gryterett og kaker. Det var og underholdning av familien Fossum, noe som var meget velykket.

I mars var det fest for konfirmanter og foreldre i Mosvik kirkestue. Der ble konfirmantene informert om fasteaksjonen som de deltar på hvert år.

Konfirmantene har og deltatt på konfirmantleir på Solhaug leirsted. I mai var det dugnad ved kirkene våre. En takk til alle som stiller opp for at det skal bli fint ved kirkene.

I juni ble Vestvikdagen arrangert. Det var et flott tiltak selv om været ikke spilte på lag med oss. Ca. 500 personer var innom i løpet av dagen på ulike arrangement.

Det har vært gudstjeneste ved Hamnasetra, Liatjønna og Røssheia.

Søndag 25. september var det 50-årskonfirmantfest i Mosvik. Konfirmantpresten deres, Olaf Rasmussen, kom og var i lag med oss denne dagen, noe som ble godt mottatt.

Det har og vært volleyballcup på Mosvik skole for alle konfirmanter og fakkelmesse for elevene ved Mosvik skole.

Julekonserten var på Vestvik med mange flinke aktører.

Det har blitt delt ut bibler til 5. klasse og Min egen kirkebok til 4-åringene i soknet.

Det er holdt 22 gudstjenester med i alt 1684 til stede – en liten nedgang fra 2015.

I offergaver kommet inn kr. 32044,-.

7 barn er døpt, 2 vielser og 6 begravelser.

Det har vært 5 konserter med 521 deltakere.

Elsa Killingberg og Inger Bakkhaug syr dåpskluter til dåpsbarna.

Jorunn Sundset er klokker i Mosvik kirke og Vivian Furunes i Vestvik kirke.

Til slutt vil Mosvik sokneråd takke ansatte, prester og frivillige medarbeidere for godt samarbeid i året som har gått.

Mosvik 1. februar 2017
Mosvik sokneråd
v/leder Vivian Furunes

Tankar omkring konfirmasjonen – nokre tidsbilete

Det var det året eg gjekk for presten at... Eg hugsar det så godt, for det var det året eg vart konfirmert... Vi gjekk for presten saman, vi... Kor gammal er ho? Ja – ho vart konfirmert to år før meg, så... Eg fekk denne fine gåva til konfirmasjonen... Eg hugsar presten sa at.....

Nettopp! Konfirmasjonsåret, konfirmasjonstida og til sist sjøve dagen for hendinga har gjerne blitt trekt fram for å stadfeste ei hending, forankre eit minne, dokumentere eit årstal eller streke under noko som er viktig i livet, som eit vendepunkt, ein start på nye kapittel. Steget over terskelen til det vaksne livet. Sju magre skoleår var over, for dei aller fleste i alle fall, og du var klar for teneste, for arbeidsmarknaden, for å komme i praktisk lære. Det var i alle fall slik, inntil for eit par-tre generasjonar sia.

Når det vart slik, er det vel fordi konfirmasjonen i den evangelisk-lutherske kyrkja vart innført som obligatorisk i 1539, og da som ei direkte følge av Reformasjonen som snudde på så mangt to år før.

Derfor er det ein snart fem hundre år gammal tradisjon som ungdommane våre om få veker skal føre vidare. Etter at konfirmasjonen vart pålagt i lovs form i 1736, vart konfirmasjonsattesten eit avgjerande og helst einaste eksamensbevis ein ungdom kunne legge fram når kvalifikasjonar skulle målast og vekkast: Ei grundig og vel organisert opplæring i kristen tru og handling var gjennomført. Utan den

kunne du få store vanskar med å få arbeid. Du kunne heller ikkje gifte deg, ikkje avtene militærteneste eller vitne i retten. Hadde du passert 19, og framleis ikkje hadde papira i orden, kunne du bli sett på straff – i tukthus eller i gapestokken. Denne strenge, og sett frå vår side, meiningslause lova vart oppheva i 1912. Frå da har konfirmasjonen vore frivillig og krev eit sjølvstendig og aktivt val frå ungdommane.

”Går ungdommane for presten” lenger, forresten? Det er lenge sia vi har høyrte det nemnt. Men farfar ”gjekk for presten”, som alle andre og i bokstaveleg forstand. Året var 1875, og han fortalte villig om den rike tida han opplevde denne sommaren. Konfirmantundervisninga starta om våren. I mai, når skoleåret og skoletida var over – for godt. Undervisninga skjedde på Li prestegard, der sokneprest Schubeler regjerte med streng og respektkrevande justis. Dit var det ei mil å gå, kvar veg, og på dårleg veg og i dårlege sko var det ei lang reise gjennom ein lang dag. Pensum? Salmebok, testament og... Katekisma. Den måtte lærast ordrett og på rams frå A til Å – med eller utan meining for ein stakkars elev, men det var ei anna sak.

Farfar kom godt ut av det, for på den store dagen i Salbergs kyrkja vart han stilt opp fremst i rekka opp mot koret, lenger opp enn det sosial status skulle tilseie. Konfirmantane vart eksaminerte under handlinga, og da soknepresten kom til farfar og la

handa på hovudet sa han.”Og så du min gutt, som har gitt meg så mange gode stunder i sommer!”

Eksamen var bestått. Rein seksar etter dagens termar, og på eit vis med innstilling – til Salberg sokn og heile bygda. Dette vart farfars mastergrad! Han tok vel vare på den, levde etter det han hadde lært og hadde store bekymringar for ein yngre Jørgen som hadde problem med både salmevers og dei traurige forklaringane: ”Det er...”

Svigermor var frå Beitstad, og gjekk for presten på Solberg prestegard. Året var 1923. Ein av konfirmantane kom frå ein liten gard innpå fjellet i Verran, og det var langt frå Sela-grenda og over fjorden til Solberg kyrkje og -prestegard. Dag ein til fots til Malm. Der vert det overnatting. Dag to i lånt båt over fjorden, og til undervisning i prestegarden. Så same vegen tilbake med Malm som mål for dagen. Den siste og tredje dagen gjekk til den lange og bratte vegen over berg og bakkar inn over Follaheia.

Men her er meir: Guten var vaksen han, heile 19 år, og hadde solid skjegg. Truleg hadde han ikkje så lett for det, som ein kunne seie om ein slitar i bokleg forstand, for under ein eksaminasjon sa presten klårt i frå: ”Lærer du ikkje lekse di til neste gong, viser eg deg i frå i år og!”

Utsagnet tyder på at han nok hadde vore oppe til prøve eit par år før, utan å sleppe fram..., men det gjekk visst bra til sist, denne gongen. Ein kunne elles bli freista til å spørje om det var berre guten

som mangla vett. Det skrantaste kanskje litt hos den andre parten og, og der ein kunne vente meir!

Far sin konfirmasjon? Mye pugg der og, og sjølv konfirmasjonen opplevde han helst som ei sosial utstilling, med synleg skilnad på dei som hadde, og dei som ikkje, eller lite hadde. Ein av dei betre stilte hadde pen dress, hatt som det sømte seg for velklede vaksne karar, og svarte gummi-kalosjar over blanke finsko. Under seansen sat han og gnikka dei blanke kalosjane mot kvarandre og laga gnisse-lyd slik at alle måtte sjå på og merke seg kalosjane, og den einaste som hadde noko så fint og moderne. (Greit at vi no har fått dei fine kappene!)

Elles gjekk alt godt. Dagen var stor, gåvene få og små, opplevingane mange og minna rike og lærdommen verdfull for heile livet.

Marit vart konfirmert i gamle Mære kyrkje i 1953. Ho "gjekk og las" hos prost Knut Eik-Næs. Han var så visst ingen kven som helst og ein mann ein hadde stor og oppriktig respekt for. "Vi kunne rett som det var møte han på skolevegen, han på tur til Mære Stasjon. Da hoppa vi alltid av sykkelkelen, neia djupt med eit tydeleg

"God dag". Og han letta på hatten og helsa igjen", fortel ho.

"Vi hadde ei fin konfirmasjonstid, og på sjølv konfirmasjonsdagen, heilt til slutt, kom han med desse orda: Og så må de hugse på det, ungdommar, at de må *te dykk vel*. Da vil det gå dykk bra!"

Der var heile essensen i konfirmantopplæringa forma og presentert i to små setningar. Korleis vi skulle greie "å te oss vel", hadde han nettopp gitt oss ei fylldig oppskrift på gjennom travle sommarveker".

Min eigen konfirmasjon hausten 1952? Vi fekk res. kap. Ove Knarlag som mild og myndig vegleiar. Interesse var kanskje ikkje på topp, men eg lærte lekser, og salmane sat godt om dei var både lange og mange. Han var og opptatt av at vi forsto det vi las og lærte. Ba vi Fader Vår, måtte vi bruke tanken og tida. Ikkje ramse opp ein tekst i tanketomt hastverk. Dessutan sit det att to salmar som hjørnestolpar i mi religiøse verd: "Eg ser deg Gud i kvar ein blom som tirar...", og "Eit ord er ei pil, som flyger av stad utan stans eller kvild..." Sjølv festen? Slekt. Familie. 360 kr. Ei lommebok som finst

enno, og litt til. Men i ettertid og mest av alt: Ei vekking av fellesskap og tradisjonskjensle omkring ei kyrkje på Røra som vart "mi" kyrkje og eit sentrum i tilværet etter som mange gleder og få sorger har passert og forma eit langt liv og ein stor familie.

Så går det mot mai månad, og det er enno ein gong tid for konfirmasjon i heimen vår. Barnebarnet Maren har "gått for presten" sia i fjor haust. Nei ho brukar forresten ikkje det uttrykket ho heller. Det er gammaldags og utdatert for lengst. Ho har konfirmantundervisning i skoletida og let vel om det. Dei faste kyrkjebesøka er oppfylte med rimeleg overmål, og snart er det leir med moro og alvor i givande samspel. Sokneprest Strand nemner ho aldri. Ikkje slik, i alle fall! Derimot har vi inntrykk av at ho er på god talefot med Ottar, eller Ottar prest, om det trengst litt meir respektfull nøyaktighet. Respekten er der, for oppgåva, for rollefordelinga og for prosessen, men fordi kommunikasjonen er god og naturleg, går læringsprosessen lett og inn i eit mønster med åndeleg vekst og utbytte.

Og snart er ny flaggstong klar for høvling og måling. Ny bunad er ferdigstilt, meny til festen er fastlagt og alt er forventningsfullt på stell.

Når 14. mai er over, kan Maren og alle dei andre konfirmantane ved Salberg kyrkje feste ein ny merkedag til livslina si – med rot i ein fem hundre år gammal tradisjon, og i eit rotekte kulturhus som har forma røybygger i over tre hundre av desse åra.

Det er alltid noko stort ved ein konfirmasjon...

Jørgen Røflo

Utgivelsesplan Kjerkeblad for Inderøy i 2017

Blad 1: Frist for stoff og bilder til redaktør tirsdag 21. februar. Bladet kommer ut i uke 11, som er 13.–19. mars.

Blad 2: Frist for stoff og bilder til redaktør tirsdag 30. mai. Bladet kommer ut i uke 25, som er 19.–25. juni.

Blad 3: Frist for stoff og bilder til redaktør tirsdag 5. september. Bladet kommer ut i uke 39, som er 25. september–1. oktober.

Blad 4: Frist for stoff og bilder til redaktør tirsdag 21. november. Bladet kommer ut i uke 50, som er 11.–17. desember.

For redaksjonskomiteen: Liv Skogset Værdal, redaktør, e-post: liv.vaerdal@online.no – tlf. 917 09 285.

Slekters gang

INDERØY SOKN

Døpte

- 04.12. Elise Elden Kolstad
25.12. Benjamin Holmen Lorås
12.02. Markus Angel Ulstad Mathisen
Emilie Brikselli

Døde

- 26.11. Magnhild Jørgine Vist f. 1928
09.12. Pauline Landsem f. 1927
08.12. Nelly Steinstad f. 1936
14.12. Tormod Furunes f. 1964
19.12. Tore Nikolai Østerås f. 1943
15.01. Oddbjørg Indgjerd f. 1930
18.01. Sigrid Linnea Kvistad f. 1939
02.02. Olaug Mathilde Ulvin f. 1933
05.02. Paul A. Sakshaug f. 1939
06.02. Margit Skjelstad f. 1922
06.02. Lilly Stavrum f. 1930

RØRA SOKN

Døpte

- 12.02. Mia Sofie Brovold
Mie Johnsen Fuglår

Døde

- 22.12. Ludvik Starnes f. 1927
08.01. Vinnie Elvira Følstad f. 1925
20.01. Petter Asbjørn Bragstad f. 1926
25.01. Egil Rolf Nyborg f. 1926
31.01. Karen Nordtømme
Hansen f. 1929

SANDVOLLAN SOKN

Døpte

- 05.02. Tinus-Olai Kvam

Døde

- 11.01. Marna Kvistad Agle f. 1939

MOSVIK SOKN

Døpte

- 15.01. William Eriksen Wold
29.01. Hedda Vist-Hamstad
Olivia Vist-Hamstad

Døde

- 21.01. John Harald Melting f. 1937
03.02. Anna Oline Nyeng f. 1927
07.02. Jomar Otto Ringstad f. 1934

Å synge jula ut – en fin tradisjon

Å synge jula ut på tjuende dag jul har blitt en fin tradisjon på Sandvollan. Et rikt og variert program ga også i år grunnlag for gode opplevelser for alle som var til stede i kirka.

Som vanlig bestod programmet av allsang og ulike sanginnslag, og det var også andakt ved sokneprest Ottar Strand. Allsangene var velvalgte sanger og salmer, fra «Mitt hjerte alltid vanker», via bl.a. «Julekveldsvisa» og til «Ei krybbe var vogga» avslutningsvis. Ei gruppe fra Sandvollan songlag var forsangere på galleriet, og kantor Bjørn Bratsberg hadde full kontroll og bidro til å løfte arrangementet fra han åpnet med preludiet og til siste tone var spilt.

Tredje klasse ved Sandvollan skole hadde seks sanger på repertoaret. Disse ble fremført i to avdelinger, med lærer Ketty Oslo Jule på piano. Og ikke nok med det! Da elevene var ferdige med programmet, ønsket de å synge enda en sang, som de hadde lært i KRLE-faget. Flott at det synges på skolen – til inspirasjon for sangglade barn!

Kveldens solister var Victoria Hennissen Smistad, som går i tredje klasse, og Thale Jørstad, som hadde tatt turen heim fra Trondheim, der hun job-

ber i Opera Trøndelag. Victoria sang «Det skjer et under i verden» og «Sonjas sang til julestjernen». Thale sang først «Jul, jul, strålende jul» og avsluttet med fantastiske «O, helga natt». Begge solistene hadde stødige tonefølge på piano av kantor Bjørn.

Takk til alle som bidro til ei god stund i kirka! Det er fint å lytte til vakker sang og musikk, og det er fint å synge sammen. Det bidrar til samhörighet og fellesskap.

Tekst: Kari Nikolaisen

Foto: Even Aakran

Glade – og kanskje litt slitne? tredjeklassinger, med velfortjente blomster fra soknerådet som takk for sangen. Solist Victoria nr. 4 foran fra venstre.

Messeliste

<p>19.03. 3. søndag i fastetiden
Luk 11, 14-28
Salberg kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste v/prest
Hans B. Neergård   Mosvik kirke kl 11.00
Gudstjeneste v/prest
Sverre Gustad</p>	<p>15.04. Påskeaften
Mark 16, 1-8
Salberg kyrkje kl 23.00
Kveldsgudstjeneste v/spr.
Ottar Strand   16.04. Påskedag
Luk 24, 1-9
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Høytidsgudstjeneste v/spr.
Ottar Strand</p>	<p>25.05. Kristi himmelfartsdag
Mark 16, 19-20
Heggstad kyrkje kl 11.00
Konfirmasjonsgudstjeneste
v/spr. Ottar Strand   28.05. Søndag før pinse
Joh 15, 26-27
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Konfirmasjonsgudstjeneste
v/spr. Ottar Strand</p>
<p>26.03. Maria budskapsdag
Luk 1, 26-38
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste v/spr. Ottar Strand</p>	<p>23.04. 2. søndag i påsketida
Joh 21, 1-14
Heggstad kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste v/vikarprest
Tine Jøhnk</p>	<p>04.06. Pinsedag
Joh 20, 19-23
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Høytidsgudstjeneste v/prest
Sverre Gustad</p>
<p>02.04. 4. søndag i fastetiden
Joh 11, 45-53
Salberg kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste</p>	<p>30.04. 3. søndag i påsketida
Joh 10, 11-18
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Jazzgudstjeneste v/prest
Sverre Gustad</p>	<p>05.06. 2. pinsedag
Joh 16, 5-11
Salberg kyrkje kl 11.00
Høgtidsgudstjeneste v/prest
Sverre Gustad</p>
<p>09.04. Palmesøndag
Joh 12, 12-24
Mosvik kirke kl 11.00
Gudstjeneste v/spr. Ottar Strand</p>	<p>06.05. Mosvik kirke kl 11.00
Konfirmasjonsgudstjeneste
v/spr. Ottar Strand</p>	<p>11.06. Treenighetssøndag
Matt 28, 16-20
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste v/spr. Ottar Strand
Inderøyfest</p>
<p>13.04. Skjærtorsdag
Matt 26, 17-30
Bøl kl 12.00
Friluftsgudstjeneste v/spr.
Ottar Strand   Vestvik kirke kl 19.00
Kveldsgudstjeneste</p>	<p>13.05. Salberg kyrkje kl 11.00
Konfirmasjonsgudstjeneste
v/spr. Ottar Strand</p>	<p>18.06. 2. søndag i treenighetstida
Matt 3, 11-12
Hustad kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste v/prest
Sverre Gustad</p>
<p>14.04. Langfredag
Luk 22, 39-23, 46
Heggstad kyrkje kl 19.00
Kveldsgudstjeneste v/prest
Sverre Gustad</p>	<p>14.05. 5. søndag i påsketida
Joh 15, 1-8
Salberg kyrkje kl 11.00
Konfirmasjonsgudstjeneste
v/spr. Ottar Strand</p>	<p>25.06. 3. søndag i treenighetstida
Luk 14, 15-24
Vestvik kirke kl 12.00
Vestvikdagene v/spr.
Ottar Strand</p>
<p>17.05. 17. mai
Luk 1, 50-53
Heggstad kyrkje kl 10.00
Gudstjeneste   Sakshaug kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste   Mosvik kirke kl 11.00
Gudstjeneste   Salberg kyrkje kl 12.00
Gudstjeneste</p>	<p>21.05. 6. søndag i påsketida
Luk 18, 1-8
Mosvik kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste v/prest
Sverre Gustad</p>	<p>28.06. Liatjønna, Mosvik kl 19.00
Friluftsgudstjeneste v/prest
Sverre Gustad   29.06. Sakshaug gamle kyrkje kl 19.00
Persokmesse v/prest
Sverre Gustad</p>
<p>02.07. 4. søndag i treenighetstida
Mark 10, 17-27
Kjerknestangen kl 11.00
Friluftsgudstjeneste v/prest
Sverre Gustad
Båttreff</p>		

Inderøy sokneråd trenger flere klokkere

Er du interessert i – eller kjenner du noen som kunne tenke seg å være klokker i Sakshaug kirke? Egen instruks for klokkere finnes på kirkekontoret. Ta kontakt med soknerådsleder Birgit Sund Henriksen tlf. 90 55 83 27 eller nestleder Stig Fossum tlf. 41 68 56 14.

Hilsen Inderøy sokneråd

INDERØY PRESTEGJELD

www.inderoy.kirken.no

KIRKEKONTORET

Inderøy kirkekontor tlf. 74 15 60 20
Telefax 74 15 60 21
Sokneprest Ottar Strand 74 15 60 20
mobil 926 91 115
Menighetspedagog
Silje Vang Pedersen 74 15 60 20
mobil 907 35 272
e-post: post@inderoy.kirken.no

KONTORTID

Mandag–fredag kl. 10.00–14.00
Ellers etter avtale.
Mandag har prestene fri.

INDERØY KIRKELIGE FELLESRÅD:

Kirkeverge:
Kjell Westerdahl tlf. 74 15 60 20
mobil 910 05 835
Kantorer:
Siv Anette Lorentzen mobil 951 22 201
Bjørn Bratsberg mobil 995 82 331
Silje Vang Pedersen mobil 907 35 272

Kirketjener / kirkegårdsarbeider:

Tor Gunnar Nilsen mobil 909 13 467
Kåre Jørstad mobil 906 52 806
Odd Hamstad mobil 957 98 990
John Halvor Berg mobil 906 64 605

Leder i Inderøy kirkelige fellesråd:

Vivian Furunes mobil 902 71 513

MOSVIK SOKN:

Leder i soknerådet:
Vivian Furunes mobil 902 71 513

INDERØY SOKN:

Leder i soknerådet:
Birgit Sund Henriksen mobil 905 58 327

RØRA SOKN:

Leiar i soknerådet:
Magnus Støre mobil 918 66 843

SANDVOLLAN SOKN:

Leiar i soknerådet:
Kristin Duklæt Taraldsen mobil 922 13 199

Mosvik kirkestue

Bestilling til Astrid Melting,
tlf. 922 15 187 / 74 06 46 14.

Salbergstu

Bestilling til Magnus Støre, tlf. 918 66 843

Inderøy Kirkestue – lille sal

Bestilling til kirkekontoret, tlf. 74 15 60 20

Inderøy Kirkestue

Bestilling av rom i forbindelse med
minnesamvær, selskaper m.m.:
Solveig B. og Reidar Pedersen,
tlf. 47 64 49 09, mobil 957 88 829

KJERKBLAD FOR INDERØY

Utgiver: Sokneråda i Inderøy prestegjeld

Redaksjonskomité: Liv Skogset Værdal, redaktør (e-post: liv.vaerdal@online.no, mobil 917 09 285),
Ottar Strand (e-post: ottar.strand@inderoy.kirken.no), Kari Nikolaisen (e-post: kari.nikolaisen@ntebb.no),
Nina Fossum (e-post: nina.fossum@ntebb.no), Jørgen Røflo (e-post: jorgen.roflo38@gmail.com),
Jan Sundseth (e-post: jansundseth@yahoo.no).
Konto Sparebank1: 4202 18 67785

Det står skrevet: *Jeg er den gode gjeteren. Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg. Slik som Far kjenner meg og jeg kjenner Far. Jeg gir livet mitt for sauene. Jeg har også andre sauer som ikke hører til denne flokken. Også dem må jeg lede.*

Joh 10,14-16